

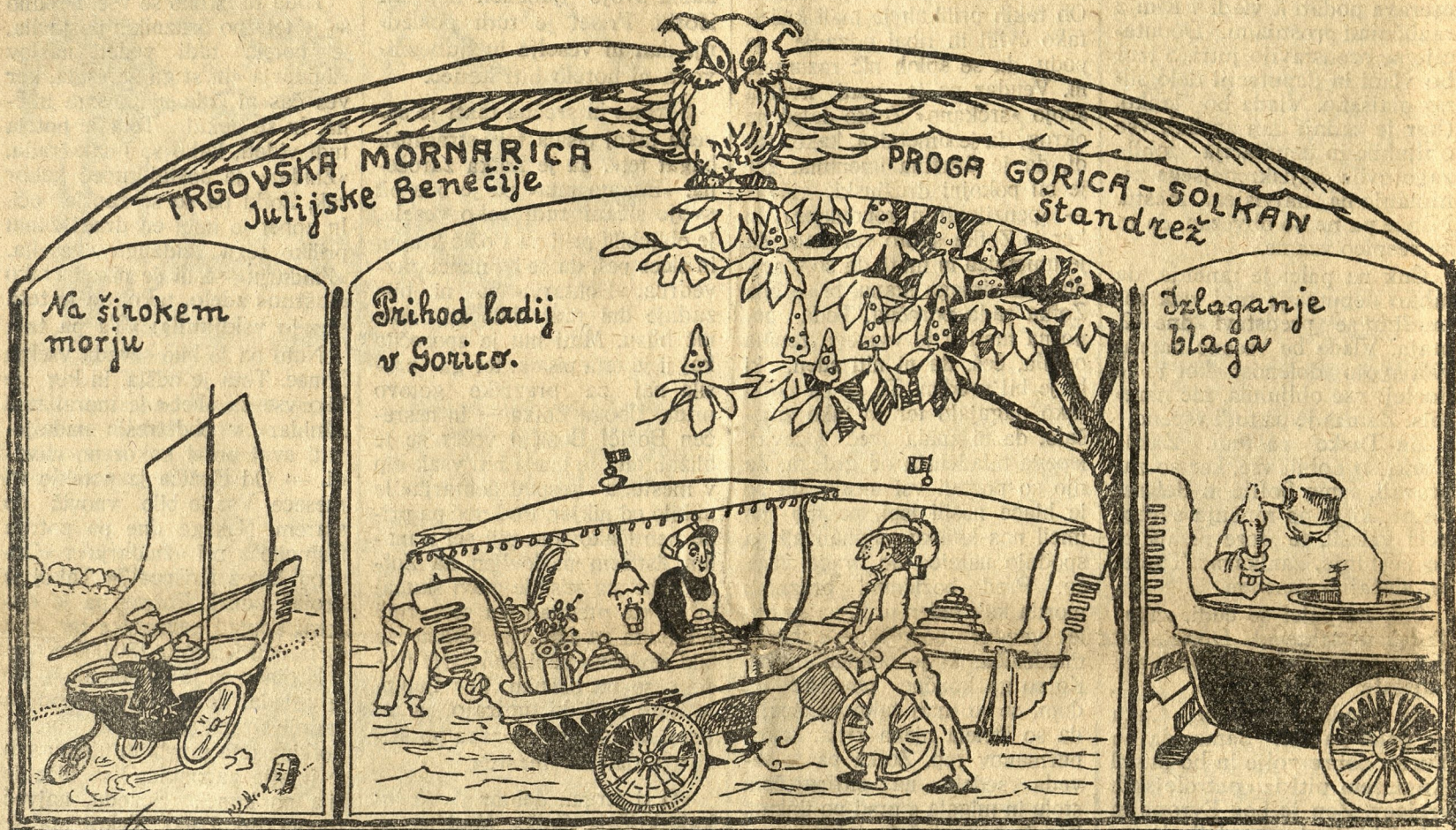
# Čuk na palci

Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik France Podberšič. — Cena oglasom: 1 milimeter višine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, Bančna obvestila, poslana, osmrtnice vabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22.50 L.

Leto II.

GORICA, dne 30. aprila 1923

št. 13.



Pač ni dolgo še od tega in ni daleč tisti čas, ko postala je Gorica le »Ljubljana dolga vas«.

Vendar kdor ima možgane in samo par zrn soli, ne huđuje se na Videm, saj nam dobro se godi.

Kmet se vozi na izlete, mesto blizu v daljen kraj — prej je le en dan zamudil, zdaj tri dni ga ni nazaj.

Kaj, če kmetov ni v Gorico — to prav nič nas ne skrbi, mesto njih pa mnogo drugih že dobili smo reči.

K nam poslali so brodovje kot ga nima sam Anglež, trgovina zdaj bo cvetla, pa zabavljaj, ako smeš.

Ni nevarnosti, da ladja se katera potopi, če napade te bolezen, morska ta gotovo ni.

Po vseh cestah to brodovje plove mirno brez vodé, svežega blaga je polno, velik je promet se vé.

Pravijo, da nove proge, bo zgradil si kraj zdaj vsak, da po njih tovore strašne vozil bode polzev vlak.

Kaj bi Trst in kaj Hamburg bi, zdaj Gorica nam cvete, pa zakaj bi se ne imeli dobro, dokler dobro gre.

Pa recite, da ni dobra res vladina modrost, če nam glavno mesto vzame pa nam pošlje vsaj sladkost.

Mi gotovo smo hvaležni, pa zakaj ne bili bi, skoraj smo gorjani bili, kot da k morju smo prišli.

Če vsled tega do Devina mesto zraste in še čez, kar je Čuk na palci rekel, bo tedaj gotovo res.

## V RIMU.

Tolmač: »To je razvalina kolizeja.«

Amerikanec: »Saj sem jo že pred dvajsetimi leti videl!«

Tolmač: »Vam prav rad verujem!«

Amerikanec: »In dvajset let niso imeli toliko časa, da bi to razvalino popravili!«

## SOČUTNO.

Možakar, ki je mnogo delal, je v delu osivel, a si je vendar toliko priboril, da je na starost

imenitno živel in celo svojo hčer v kolegijum poslal. Nekega dne sreča svojega nekdanjega prijatelja mladosti, ter mu veselo strese roko. »Pridi, prid, dragi prijatelj, jutri v mojo vilo; se bomo zabavali; zlasti ker pride moja hči ven.«

»Rad« odvrne prijatelj, »to da jutri pride tudi moj sin ven.« (Sam zase po tihem): »Siromak, 3 mesece je dobil.« Nato se obrne k prijatelju in glasno vpraša: »Koliko je dobila tvoja ubožica?«

\* \* \*

## DRUŽINSKA SREČA.

Soproga (na Mangartu svojemu soprogu): »Mnogo se čita sedaj v listih o ponesrečencih, ki so se prekucnili. Ako padem jaz sedaj v brezno, kaj bi ti storil?«

Soprog: »Odkrito rečeno, znorel bi!«

Soproga: »In bi se morda vnovič poročil?«

Soprog: »Ne, toliko pa ne bi znorel!«

## SREČANJE.

Ona: »Žal mi je, da sem se z norcem poročila.«

On: »Ne huđuj se zato! Samo en norec te je zamogel poročiti!«

## ZNANSTVO.

A: »O dober dan, gospod! Kako se kaj počutite? Leto dni Vas nisem videl!«

B: (začuden) »Dobro, kaj me poznate?«

A: »Ne, Vas ne poznam, ampak dežnik!«

B: »Kako to? Saj ga takrat niti imel nisem!«

A: »Vi ne, toda jaz sem ga imel!«

NOVOST!

Cena L. 4' - - Novele in črtice:

RABLJI.

NOVOST!

Spisal France Bevk. Cena L. 4' -



Gorica, 29. aprila.

En dan manjka do zadnjega. Znamenje, da bo Čuk na palci resen in nima še pravice da bo lagal, če se preje vse predno pride do Vas v laž ne spremeni. To je pri velikih osebah čisto lahko mogoče. Če vam oblastnik obljubi, ko sliši vašo prošnjo, da bo naredil, kar bo mogoče, ali se je lagal? Ne! On je res naredil, kar mu je bilo mogoče, namreč nič. Zakaj vse drugo je proti njegovemu prepričanju, ergo nemogoče. Ljudje pa mislijo, da je lagal in pojedel besedo. Niti dal je ni.

Čuje se, da se je zbrala skupina političnih ljudi, ki se namerava podati k vladi v Rim z različnimi prošnjami. Deputacije se predstavijo jutri. S tem bo vladi in deputaciji delo silno olajšano. Vlada bo lahko, (ker je zadnji dan aprila), vse obljubila in deputacija dobila zagotovila najiskrenejšega zanimanja na najvišjem mestu. Nihče pa ne bo obvezan, da to za resnico vzame.

Čuk na palci je mnenja, da lahko deputacija tudi vlak zamudi in se predstavi dne 2. maja. Vlada bo vseeno napravila svojo dolžnost kot jo je doslej: vse obljubila, nič naredila. Za nas je pa tudi vseeno.

Za Turke pa tudi. Zakaj Turki so dobili vse, kar so zahtevali, samo Sofije in Belgrada ne, ki je po mnenju evropskih velesil, te store nadušljive pestunje, zanikarne Turčije, slučajno zaseden.

Čuk na palci se čudi, zakaj Turek ni zahteval Dunaja, ki jim z ozirom na napade Kare Mustafe vseeno pritiče.

Ej seveda, Turku vse, Čuku na palci pa nič. Samo, da bo Turek dobre volje in bo pustil Angležem piti iz petrolejskih vrečev. Žep je bog Evrope in zakaj bi Turku ne dali, da sami kaj profitirajo od tega.

Na Rurskem je pa čudno — bajé so Francozi izkopali črnega premoga tako malo, da ne morejo ž njim črno namazati vseh svojih vojakov in so do zdaj črni samo zamorci.

Čuk na palci.

## Štorska himna

So ponosne Štorje zdaj, imenitne, da je kaj. Trgovč, obrtnik in mesar so gospodje, kaj vam mar! Eden kima v oštariji, drugi tudi tja hiti, tretji pa dolg čas prodaja, vsi so prav brez vse skrbi. Le pokukaj tja v mesnico, vidiš glavo in kosti, drugo pelje v Trst, Sežano, tam se hvali in slavi. Če pa prideš v prodajalno, tobaka hočeš in soli, namrdne se in proč obrne, ni postreči mu moči. Če te nese v kovačijo, tam vse gluho se drži, če popravi motiko, številka se na nji drži. To je torej naša pesem, slišimo jo vsaki dan, da bi bilo enkrat konec, prosi to že vsak vaščan.

\* \* \*

Matlov:

# Izposojeni ženin.

Humoreska.

V malem Primorskem mestu je bila že več let naseljena kranjska družina in po narečju jo je bilo na mah spoznati, da je »prav« iz Ljubljane. Dva mala paglavca sta se vrtela po hiši, starši, približno 22 letna Zofka pa je nabijala v sobi pod oknom neke stare vrste glasovir. Kar ni bilo že stoniranega v glasovirju samem, je pa še Zofka pripomogla, ker je znala le za silo nekaj valčku ali polki podobnega iz glasovirja stisniti. Ob takih prilikah je mali kužek tako cvilil in ribal odzadje po podu, da se sploh nič razumelo ni. Vendar pa je mati hvalila svojo »srčkano« Zofko daleč na okrog, da je umetnica, kakor tudi, da je družina imenitna, ker je bil pokojni družinski glavar — »penzioniran konduktar«. In ker je Zofka skoro verovala, da je umetnica in mati, da so v resnici imenitnega stanu, bi se bila Zofka rada poročila. Toda ponosna mati ji je vsacega ženina odbila, češ, da ni niti eden, ki bi je bil vreden. To je pa Zofki tako nagajalo ter jo tako zmešalo, da ni znala več ločevati lepega mladeniča od grdega. Za njo so postali vsi moški, da so le hlače nosili lepi, pa naj so imeli nos kvišku zavihan ali pa spodnjo ustnico do brade visečo. Pred božičnimi prazniki, morda kak teden prej, pa se jim je vendar posrečilo ustreliti mladeniča, ki je obema ugajal. Ko so ga končno povabile na dom, se je mati tako nališpala, da so štrlela njena krila, kakor purmanov rep. Zofka pa je seveda sedela na škripajočem stolu in migala s prsti po tipkah, kar je povzročalo tako »muziko«, da je cestni prosjak na ulici s svojimi orgljami utihnil in se v naslednjo ulico preselil. Ko je bilo pa tudi temu konec, tedaj je prišel odločilni trenotek za »umetnico« distonacije. Mladenič je bil sodnijski pisar, kateriga so takoj nazvali »gespud dohtar«. Ni bil ravno napačen, pa saj drugače tudi Zofka ni bila. V resnici prav čedno dekletce, le škoda, da je bilo iz tako »imenitne« družine.

Dasiravno je materi navadno tekkel jezik kot šivalni stroj, se je vendar v tem trenutku mnogo trudila, da je izbruhnila brez ovinkov:

— »No gespud dohtar, naša Zofka Vas 'ma rada; če se Vam zdi, kar radi imejte jo.«

— Dohtar — si ni dal to dvakrat povedati in te lepe prilike tudi ni hotel kar tako tebi nič meni nič zgubiti, zato je kar urno stopil k njej.

Prvi korak je bil storjen in to je hkrati vsih ojunalo. Pomek je pričel biti živahnejši in »dohtar« bi se bil kmalu v sami hvali utopil.

»Veste gespud dohtar« je dejala srečna mati med drugim, »mi 'mama tam na dežel' na

strašansk bugata teta, pa j' že hedu stara.«

»Kaj, bogato teto imate tudi še po vrhu« je vprašal veselo sodnijski pisar.

»Pr mejš pa koko! Pa tko sm vesela, k'nau nuben drug ze no pojerbu koker moja Zofka, de m' ja gvišen suze tekke keder bo umrla.«

— Dohtar je bil pri tej novici tako ginjen, da je takoj pokazal svojo ljubezen napram Zofki. Prišel je tudi poslednji dan in veselja in ljubeznivosti ni hotelo biti konec.

Skrbna in srečna mati je seveda takoj pisala tej »strašansk bugat tet«, da je Zofka zaročena. »Bugata teta« pa je bila od svoje strani tudi tako vesela, je obljubila priti za Božič k njim in sicer peš, da se bo malce razvedrila. »Dohtarja« pa ni bilo zadnje dni radi obilnosti dela nič blizu. Mati mu je sporočila kaj ji je teta pisala, ter ga prosila naj za praznike gotovo pride. Uboga Zofka — in nesrečen Božič! Božični večer se je bližal, teta je imela biti vsak hip v mestu, a »gespud dohtarja« le ni bilo od nikjer. Pod noč pa pride nepričakovano tuji sel z malim lističem naslovljen na Zofko. Obe sta stisnile glavi skupaj in ko sta prečitale sta se zvrnili s krikom na stol. Na lističu je bilo razločno napisano: »Ne pridem, se ne oženim, ker ljubim le itste tete, ki umirajo, a ne tiste, ki hodijo v mrazu po štiri ure daleč v mestu.«

»O ti strgan dohtar ti« je jokaje kričala Zofka. Mati pa se je obregnila: »Kašen dohtar, en čist ajnfah šribar je, baraba je, lump kolker ga je. Čak mrha še u cajenge ga 'm dala.«

Zofka: »Oh mama kua u pa zdej?»

Teta u ja hmal tle, pa žénna nauja videl.«

Mati: »O ti pankrt ti; pa kok te je jemou rad.«

Kua pa: nem je blo sam za dnar. Sej sem je precej zdel!»

Zofka: »Tok dejte no že nehat nkat! Pumislte kua u zdej stega ratat. Neki se morma zmiselt; teta uja hmal pršl!»

Mati: »Veš kua Zofček moj! Narbul bo tkola: Tist žnidar k' gor pud streho spi, k' zmirej za taba laz, pa s' prste liže bo mogu dol prit, pa žénna špilat tulk cajta dukler boja teta tle!»

Zofka: »Oh, tisga flikmajstra pa že nečm mama! Kua pa mislte, de 'm tistem na klavir špilala k' boja teta tle?»

Mati: »Kar mouč, pa tih bod. Ni nč za pumagat. Mal s uči umij, jest ga grem pa prec preplaušat de u pršu.«

Dolga je bila pavza v Zofkini sobi, a mati je svoj sklep udejavila. »Žnidar« je svečano pre-

stopil prag »umetnice« in se ji ljubko smejal. Tudi teta je kmalu nato dospela in praznovanje zaroke med Zofko in »žnidarjem« je pričelo. Toda teti se je čudno zdelo, zakaj sta si tako tuja in je vsled tega neprenehoma vpraševala Zofko, če se ženina boji. Ona na ga je ščipnila v koleno in mu šepetala: »Veste gespud žnidar, to je 'le tko za hec. Vi lohka pol greste, mi ma pa tle ustal.«

Toda to ni bilo še vse. Predno se je teta po praznikih poslovila, je hotela tudi vedeti naslov »žnidarja« in si ga zapisala, ker ves čas ni čula njegovega imena. In še nekaj. Teta je hotela tudi videti, kako se imata rada, »Žnidar« je postal rudeč kakor rak, Zofki pa so se zaprle oči. In zopet je imel en drugi ženin priliko tega židanga veselja. »Žnidarju« se ni še nikoli tako »lušno« zdelo, tako, da je teta veselo vskliknila: »Ta pa tal!»

Nato pa je bilo seveda vsemu konec. Teta je odšla, in ker je bilo vse za »hec« je moral tudi »žnidar« v podstrežje nadaljevati svoj posel kakor po navadi. — Od Božiča je poteklo tri mesece. Vse je bilo vnovič po starem. Nekega dne pa potrkva pismonoša pri »žnidarju«: »Gospod Janez Krišper!« Takoj je krojač odprl. Poštar pa je odtrgal komad nakaznice ter mu jo izročil s svoto 150.000 Kron.

Krojaču se je kar bledlo, a ko je ugledal naslov in opombo na zadnji strani, je uganil, da je Zofkina teta umrla in njemu svo je imetje zapustila. Vsa hiša je bila po konci. Seveda, največ ropota pri Zofki. Takoj sta se napotili po ničevih stopnjicah h krojaču. »To bo ohcet zdej Zofček« je rekla s potoma mati. Ko sta prišli v sobo sta ga hoteli skoro zadušiti samih objemov. On se je le težko branil in ko se je vendar odtrgal je malomarno dejal:

»Kua pa čte, sej vem, de j' blu tu vse za hec. Zdej Vi lohka greste, jest 'm pa tle ustov.«

Čitatelj si lahko predstavlja tuljenje »imenitne« dvojice, ki si je ženina izposodila in »jerbščno« zgubila.

## VEČNA SODNIJA.

Toženec: »Jaz moram povdarjati, da se je obtoženec obnašal kakor kak star osel.«

Obtoženec: »To zamore samo kak tepec trditi.«

Sodnik: »Ker se je osebnost dokazala in ugotovila, otvarjam obravnavo.«

## JEZA PRI BILJARDU.

Poročnik, ki je zgubil partijo: »Hotel bi, da postanete žirafa in, da bi Vas ves vrat bolel.«

Stotnik: »Jaz pa želim, da postanete žival »tisočnog« in na vsaki nogi tri kurje očesa.«



## Lepo postopanje Francozov z Nemci,



Nemec vpije nad Francozom,  
a Francoz še bolj kriči:  
»Sladke naše so metode,  
Nemcu dobro se godi.

Kaj poslali jim vojake  
iz kosti smo in mesa.  
Vsi so vam iz čokolade,  
in to nekaj res velja.

Če te stiska čokolada  
in se v usta ti tišči,  
kaj potem je naša krivda,  
če se slabo ti godi?»



### Črvi - strah - ogenj in fižol.

Na straži je stal vojak rekrut iz spodnje Sicilije. V vojašnici je vladal mrtvaški mir. Vse je bilo v najglobokejšem spanju. Naenkrat se začuje obupen stražnikov glas: »All'armi, capo posto, all'armi!« Vse je hkrati skočilo kvišku. Goriški rojak je stekel kakor srna lahkinih nog po stopnicah in vprašal stražnika, kaj da je.

Stražniku so se kolena šibila in hlače natezale, da ni mogel naglo povedati, temveč boječe pokazal na municijsko skladišče in jecjal: »Li — li, accendono il magazzino.« Sreča, da so bili vojaki tako zaspani, da niso streljali vse v križem na ukaz, kajti Goričan je opazil med granatami in smodnikom čvekresnike, ki so se svetili med tisto šaro. Toda vojak ni še videl nikdar teh pošasti in ni hotel isto noč več stražiti železno šaro skladišča.

Zjutraj ob 10h je stal na straži Kraševac. Nad nami po cesti se je začulo vpitje: »All'armi noi fascisti!« Vse teče vnovič po stopnjicah. Kdo je prihajal? Na pol »krepana« mula s svojim tovorom. Vsi smo bili v strahu kaj bo, slabo ali dobro. Tudi Kraševac je držal kisel obraz in milobno vskliknil: »All'armi pašta šuta!« Toda zmotil se je. Vse drugači je dšalo. Mnogo njih so si voščili dober tek. Ko smo pa odprli kotel, smo se docela prestrašili. Vse je povprek kričalo: »All'armi, all'armi ne portano fagioli.« In res sam fižol, kateri je šel v dober tek ribam v morju.

### POZDRAVI NAŠIH PAŠTA- RJEV POTOM »ČUKA«.

Pirjevec Franc iz Batuj; Maver Matija sv. Peter na Krasu; Rusič Anton; Mahne Jakec iz Istre.

### Naši fantje - tam doli!

Caro »Čuk« — bašton, Ti naš patron, mi fantje s štirimi »karikatori« skupno štiriindvajset patron! Te pozdravljamo ker v Tvojem zavetju je naša tolažba. Z našim kadetom smo srečni in z njim skupno Te obiramo! Vedi, da smo alpinci s črnimi peresi za klobukom, ki se žde kakor fiščade za ptiče, znanega ptičolovca Griža v Gorici! Pa

brez zamere. Poslušaj, nas je dvanajst kakor apostolov; vedno v krogu svojega kadeta. Smo vsi gorjani! Med nami je tudi Jurca iz Trente, ki mu pa sestra Kristina iz Trsta že piše »Caro fratello!« Da bi jo h— pocitral!

Doma so mi djali: »Frdamansko n'kar ne preklinjaj!« Rekel sem, da bom molčal.

Poslušaj in povej iz našega življenja to-le:

Na piazza d'armi smo bli, pa so nam ukazali pokleknit. Klečali smo vsi!

Kar naenkrat dajo komando: »ritti!« Vsi so vstali le mi gorjani smo še klečali. Tedaj nam je rekel kadet, da če dajo komando, »ritti« — pomeni to »pokonci!« Mi pa še nismo vedeli pričem da smo. Jurca se je že smejal in dobil »consegno«. Konečno smo zvedeli, da pomeni beseda »ritti« — pokoncu!

Pa brez zamere!

Pozdrave vsem v domovini od nas alincev 4. reg.

### Francele na pohodu iz Šempolaja na Ravne.

*Draga mija Polda.*

Dešo Te vedira, da je brobio sigurno ke šo la jezik italija. Kvešta bušta Te škriveva primo in kvešto jezik. Ma od adešo avanti Ti šempre rivero kon kvešte koverte na Ravne. Ma Te deva razjasnet, da dopojutre Te venja kon moja muša šu, ma la jezdero ker mijo baločin se me ga rasuto la kolo. O karštima Polda, še moja muša tekera bene, Te sigurno in trikvarti ura videro. Ma Te digero anke kvešto, da kvanto pridero šu na Ravne, da mi oblju, beraš špozalicio. Perke mi ga nemore danto špeter. Per zdaj finero la koverta kon gorki šaluti

Tuo šempre, šempre tuo

*Francele.*

### PRI TREH KRONAH V GORICI.

»Želite kaj jesti, gospod?«

»Da, gospod natakari! Prinesite mi telečjo pečenko, toda precej veliko, ker sem grozno nervozen in me vsled tega vsaka malenkost silno razburi.

### STARA DEVICA.

A.: Kaj je bila vaša poslednja misel, ko smo vas iz vode potegnili?

B.: Oh, sedaj bo vendar eden prišel, da me odreši.

### V HOTELU.

Tujec: Koliko stane ena postelja?

Hotelir: 130 kron.

Tujec: Ja, pa jaz nočem postelje kupiti, ampak le prenočiti.

### DAMA IN PISATELJ.

Dama: Ta mora biti čast za pisatelja, če ga kdo citira. Vi ste bili že gotovo večkrat citirani?

Pisatelj: O ja — na sodišče.

\* \* \*

## Goriška Matica v Gorici

Za prihodnje leto 1924 pripravlja Goriška Matica izredno lepo in poučno čtivo. Imela bo v prvi vrsti bogato ilustriran KOLEDAR z nebrojnimi črticami in povesti. Poleg tega tudi imenik članov, ki se bodo pravočasno priglasili. Nadalje krasno delo prof. dr. Joža Lovrenčič-a: ANTOLOGIJA GOR. PESNIKOV, prof. dr. Pregeljeva povest v ZABAVNI KNJIŽICI, in krasen, trdo vezan molitvenik »BOGU KAR JE BOŽJEGA«, ki ga je spisal glavni urednik »Mohorjeve družbe« in »Mladika«, priznan slovenski pisatelj župnik Franc FINŽGAR.

ŠTIRI KNJIGE ZA 6 LIR je bagatela.

Radi tega je dolžnost vseh Slovencev v Julijski Benečiji, da so člani Goriške Matice, ter se vpišejo v svojem kraju pri poverjenikih. Na delo za razširjanju kulture med slovenskim ljudstvom z dobrim tiskom, ki nam ga nudi Goriška Matica. Kjer ni poverjenikov, naj se priglasijo za poverništvo pri vodstvu

GORIŠKE MATICE V GORICI

Via C. Favetti št. 9.

\* \* \*

### LEGITIMIRANJE.

V neko knjigarno v Gorici je prišlo kosmato človeče s tenkimi nogami in čevlji št.: 49. Za njim je stopil stražnik in ga vprašal: »Oprostite, kako se imenujete?«

»Izrael Nagobut.«

»Koliko ste stari?«

»Petdesetosem let.«

»Vaše veroizpovedanje?«

»Trgovski jud.«

»S čim pa trgujete.«

»Z oficirji!«

### ARISTOKRATIČNI JEZDEC.

Sluga: »Gospod svetnik so vabljeni, da pridejo k gospodu nadsvetniku, ker želijo gospod nadsvetnik z gospodom svetnikom govoriti o zadevi, ki se tiče gospoda nadsvetnika, o

kateri gospod svetnik najboljše vedo povedati gospodu nadsvetniku, ker so gospod svetnik intimni prijatelj gospoda nadsvetnika.

DIMNIKAR IN KUCHARICA.

Dimnikar: »Povej mi vendar Mici, zakaj me nočeš poročiti?«

Kuharica: Ne morem, gospa mi pravijo, da je sedaj poročiti dimnikarja luksuz, ker je žajfa tako draga.

### IZ PROFESORJEVEGA DNEVNIKA.

Januar: Dva dežnika nekje pozabil.

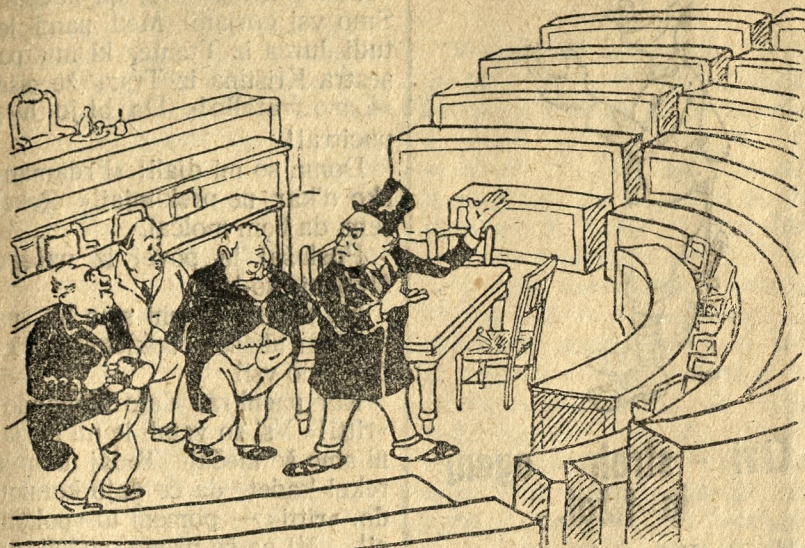
Marc: Uro dal popraviti, pa ne vem, kam.

Maj: Kolo pustil, in ne dobil nazaj.

Juni: Vozni listek kupil, pa se nisem odpeljal.



## Gospoda moja, vzemite še to - mi je popolnoma nepotrebno.



Vse oddal je Mussolini,  
le še eno — saprment,  
mu roji po zviti glavi,  
to je zlomek — parlament.  
Če oddal stvari je druge  
vse privatnikom v roké,  
kaj bi delal s parlamentom,  
ki po volji mu ne gré.  
Morda se za ktero rabo  
to porabiti še dá,

če že ne za kakšno šolo,  
nekaj tudi les veljá.  
Le vzemite to, gospoda,  
še na vrh vseh teh reči,  
saj o ceni ni govora,  
se med nami naredi.  
Če kupčija je sprejeta  
bila, tega »Čuk« ne vé,  
bo povedal drugič morda,  
ko v Rim znova gledat gré.

## Vrhovci, pozor!

Predragi mi Čukec  
kako sem vesel  
ki v zadnji številki  
Vrhovcem zapel.  
Predragi dopisnik  
To malo bo posla.  
Poglej se v zrcalo  
In videl boš ošla.  
Zares da kulture  
Izobrazbe premalo  
Kako odpomoči,  
bi temu se dalo?  
Kolturo kje najti!  
Ah, sveta nebesa,

Dopisnik jo v Čuku  
na palci raztresa.  
Ko bil sem pri Tebi,  
Si stal res pred mano.  
A v prostorih za pamet  
Sem videl le — slamo.  
V očesih res naših  
pezdur se dobi.  
Poglej pa v svoje  
kjer bruna leži.  
Ne bom se prerekal,  
da vzel bi te vrag.  
V ozir vzamem nemca  
Der gescheite gibt nach!

### NAJBOLJŠE ZDRAVILO.

Neki bolnik je prišel k zdravniku. Zdravnik mu je velel, naj se sleče in ga je potem postavil na sredo sobe. Za njim pa je postavil rdečo svetilko. Kmet mu je rekel: »Gospod, ta brilarika ne mu jezno odgovori: »Tiho, tele bo nič pomagala«. Zdravnik pa neumno, — rdeča luč še brzo vlak ustavi, pa tvoje griže ne bi. Če se je to res obneslo, mi ni znano.

### NATANČNO POJASNILO.

Pri zadnjih ljubljanskih volitvah je nek kričač kričal po ulicah: »Živela zmaga, živela zmaga«. Vse ga je povpraševalo, kdo da je zmagal. On pa krepko: »mi« dalje: »katera stranka: »naša«, pri kateri stranki ste? »pri naši«. In odvihral je naprej.

## Razširjajte „Čuka“!

## Žrtev ponarejenja.

Krošnjar Golfivnik je v vojnem času verižil z različnimi predmeti in toliko prisleparil, da si je kupil precej vzorno vinsko trgovino.

Z njo se mu je v kratkem času kapital potrošil, ker njegova vina niso bila pristna, temveč — ponarejena. Ko je uvidel, da se da potom ponarejenja živeti in sicer bogato živeti, ga je to tako vspodbudilo, da je nakupil večjo množino kemičnih snovi za izdelovanje finih namiznih in desertnih vin. Tu pa se je pričela njegova smola. Držal je pač še na višku svojo trgovino, a finejša vina so se mu vsa pokvarila, ker niso bila niti kemične snovi pristne, marveč — ponarejene. Nek potnik velike tovarne z vinom je bil na potovanju ter se je s potoma tudi pri njemu oglašil. Izid obiska je bil ta, da je njegov principal kupil to cvetočo trgovino. Izročil je svoto kupne cene v denarju svoje-

mu zastopniku, kateri jo je Golfivniku odštel. Ta pa ni hotel držati roke križem, marveč si je poiskal drugo trgovino. Iz taknil je dobro idočo tovarno testenine, ter takoj izročil nekaj tisočakov predujma. Na podlagi pogodbe je moral plačati celotno svoto tekom štirih tednov, kar je bilo pa za njega malenkost, ker je imel denar še doma od prodaje svoje prejšnje trgovine.

Ko pa je izročil denar tovarnarju, je ta konstatiral, da so bili bankovci od prvega do zadnjega — ponarejeni. Golfivnik tedaj ni zamogel splačati ob dogovorjenem roku kupnino, vsled česar je zgubil tudi predujem. To ga je pa tako potrla, da je sklenil prodati celo svoje posestvo takoj, ko se mu prilika ponudi. No in tudi to ni bilo bogsigavedi kakko težko. Našel se je tujec, ki mu je zahtevano vsoto brez vinarija odbitka ponudil.

Ker pa Golfivnik ni hotel iti tretjič na led, je zahteval od kupca menjico in ne

denarja v gotovini. Kupec mu jo je izpolnil in sicer na eno izmed najuglednejših bank v mestu.

Ko je bilo vse to izvršeno, se je Golfivnik napotil v banko po denar. Tam pa mu niso hoteli izplačati gotovine ker je bila tudi menjica — ponarejena. To je bilo pa Golfivniku vendar preveč. In videč se popolnoma uničenega in propalega, je šel v lekarno in si kupil strupa, da z njim konča svoje verižniško življenje. Spil je v enem dušku ta kelih trpljenja in kisline, toda razven male trebušne bolezni, se mu ni ničesar zgodilo in ni mogel tedaj niti umreti, ker je bil tudi strup — ponarejen. Zdravnik mu je vseeno svetoval, ostati par dni doma in piti sveže mleko. Kupil je tedaj takoj prvi dan liter mleka, in pil po naročilu zdravnika, da okreva popolnoma.

Drugo jutro pa so ga našli mrtvega na postelji in zdravnik je konstatiral, da je bilo mleko — ponarejeno.

## Dopisi.

### IZ TOLMINA.

Pravijo vrabci na Tolminskih strehah, da se bodo tudi na novo zidani hoteli v Tolmini morali skriti in sramovati satrega modernega hotela, ki ima po hodnikih celo pasji duh, v sobah vlažen vzduh in služinčad ošaben trebuh. Se govori, da novi hoteli ne bodo imeli vodo za nočno potrebo v steklenicah od »pasaret«, »servijeto« za brisat in skoz okno stranišče.

Tudi ne bodo mogli imeti novi hoteli drvarnice za spat z ubitimi šipami, kurniškimi vrati brez ključa, ključavnice in zapaha. Zvonec tam ni potreben ker vrata cviliijo, da pes pred njimi samega strahu pomenca svojo nečistost in ž njo pod ogladi.

### IZ BOVCA.

Pravijo, da ni mogoče biti »fajhten« na duši in telesu od kislega mleka in grenke limonade. Prava »fajhtnost« je bila v možganih telička, ki »fajhtnosti« ne pozna, kakor kadar je moker od deževnice in so pare smrdljivih denuncijacij. Prihodnjič si bo »Čuk« kljun nabrusil.

Presojevalec »fajhtnosti« si bo pa noge umil in nohte porazal.



## Pravijo

Pravijo, da se Šmihovski »perfekcionista« takole ženijo: Vilarjev je vzel Grablerjevo, Grablerjev Vilarjevo, Košerjev Cajnarjevo, Cajnarjev Košerjevo, Kolarjev Metlarjevo, Metlarjev Kolarjevo, Kovačev Bognarjevo, Bognarjev Kovačevo in tako dalje, da vse v Šmihelu ostane.

Pravijo, da v Landolu in Brinju zato nobeden ne umre, ker čakajo, da pridejo prej novi zvonovi.

Pravijo, da bojo vsi visoko starost čakali, zato, ker nečejo zvonovom zrasti noge, da bi prišli v Landol in Brinje.

Pravijo, da v Landolu in Brinju marsikatero mlado dekle zbolí, zato ker nobenega fanta ni, da bi ponje prišel.

Pravijo, da v Kastelcu je en mladenci, ki pisari na ime vsih fantov drugim dekletom; sam je star le 20 let, a je ni še dobil.

Pravijo, da so na dan sv. Jožefa zamudila beška dekleta vlak na Botač zaradi prelepe voznice na konjih u Ricmanjih na ringišpilu.

Pravijo, da bi fantje iz Kastelca radi vsi hodili snubit v Ocizlo a so preveč dragi njih čevlji, zato pa pravijo da bodo ti bogatejši napravili bračni vlak.

Pravijo, da je postojnski dopisnik Čuka zato hud na poštne gospodične, ker mu je uradnica, kateri je hotel »shofirati«, odvrnila: »Tepca pa že ne!»

Pravijo, da fantje iz Petrinj znajo tako lepo plesat, da gorje dekletu ali pa fantu, kamor oni zadenejo.

Pravijo, da je Bumbaro postal »kunde« in se bo pečal z vojno odškodnino v Caffé Adriatico.

Pravijo, da se je Kozetta zaročil z Marijo Velejo v »Trg. domu«.

Pravijo, da je klub kvartopircev v Adriatico zopet sprejel Bumbara po dolgem potovanju po »Evropi«, pod svoje okrilje.

Pravijo, da je naš Bruno že obupal, ker mu je pokvaril tef tef; naša Pepca mu je dala pa ricinovega olja, da kmalu ozdravi.

Pravijo, da Bumbarovo zadržanje ni bilo zadovoljivo »Evropejcem«, zato je iz obupa skočil v Jadransko-kavarno.

Pravijo, da je Dorando že napolnil hlače od kar ima motovilo.

Pravijo, da se je dopisnik studenskih klepetulj iz obupa nad »Čukovim« obesil na močni jezik prednice. Njegova črna duša pa je poletela v peklenške nižave, kakor »kvartirmoher«, da izposluje ti rajskečedni družbi dostojne prostore.

Pravijo, da izdajo v kratkem v Studenem sledeči oglas: »Radi velikega prahu v... naj prinesa vsak obiskovalec s seboj cunjjo, metlo in smetišnico.«

Pravijo, da so odprli Strmčani na Petričevem hribu »mesnico«.

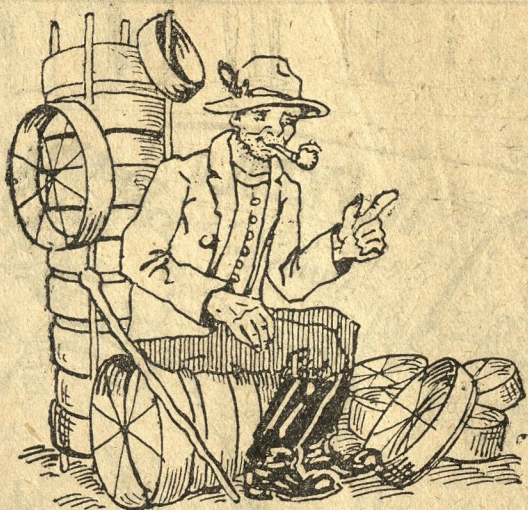
Pravijo, da je nekdanji načelnik »Javornika« požrl kulise in tamburice. Da bi mu le v želodcu ostale! Sicer bo pa tako in tako odlikovan radi narodnega izdajstva in sebičnosti v društvenih zadevah.

Pravijo, da dopisnik iz Matenjske okolice v zadevi računov veselje meri »brač po sebi«. Računi so gotovo javni ter vsakomur na vpogled razpoloženi, sicer ne v Čukovem uredništvu, pač pa gotovo pri blagajniku društva, v čigar korist se je veselica vršila. Torej!?

Pravijo, da je v Zagorju stara, uboga in suha korenka vzela v najem ples za vse nedelje in praznike do konca leta. Čisti dobiček bo dobila ubožna občinska »kasa«, en del gre pa za Jaznevo doto. Koliko, bo Čuk poročal.



## Ribničan Urban.



»Bajže kruota, püste me salamejske iblajtar matafjerjeste« sm djau ne šrange anme guncvete u kikiesteh hlačeh s kürjem perjesam u ruoke jen z rajkehnam ze klabükam, k' me je tu ustavet jen muojga novga liščka vprašet če so vse muoje rešjeta jen žličenske štemplane po nuove postave. Jest sm pa kar gajžlovnek porinu liščke ne rjep, pa je toku šu koker deb' ga leksjeralu. Tuolku cajta je tjeu jen tjeu, dokler de se je tūd uon u šuoder zeriū, toku, de naj muogu ne nezaj ne naprej. Zadnik je jemu ne tlajhe, rjep pa po kuonce. Glih toku je tu kruotešče zgljedalu koker tistu strašilu ne nive mejd frmentinam jen ajdo. An cajt sm grüntov jen rajtov, puotlej pa kar fajfo tebaka nabasou, pa zekūru. Jen kumej se mi je an malu pokadilu je prtjeku an rankumobil, pa se je liščkovga rjepa toku nezarejnsku ustrašu, de se je tūd uon u šuoder zeriū. Gespuđe so ven stopile, pa muojga liščka gladile. Aden je prju ze rjep, drüge pa ze ušjesa, de b' ga s kiipa zulajkli. Pa tiste uofertnež k' je biu uodspreit je muoji srute uohu spūlu, de je toku kričala, de je jemu une k' je ze rjep držou vse črne rokavice rmjene. Jest sm pa ta catj ano fajfo pokadu, pa spjet drügo nabasov, pa pr gmahe sedu. Sm djau sam prt sjebi: »Kedar buo Buh tu, pa buo muoj lišček uod straha istov.« — Ja sakralejnsknj, tu pa nej blu toku brš. Kaj jest vajm ku-

olku cajta so se ti matafjerji martrali, de so ga spjet ne ta svajt spravle, jen spjet s puote šle.

Prej ke so šle je pršu tiste k' ima letjerne ne uočesah jen lje-drasto kapo, pa m' je djau, če vajm kedu so tiste gespuđe k' so muojga liščka rajšile uod vječnaste. Kaj mjeni mar sm djau. Vajste, je rjeku uon, aden je menister uod znatotrej, te drüge pa menister uod zünej. Pa kaj mjeni mar, sm djau, kaj sm tekjerga klicou, nekuogar; pa sm kar potjegnū s fajfe pa po liščke udaru. Mjeni se je hedu mediku, zetu k' so me z useh kraju pričakvale. Rajte, jen rešjeta so se po uoze trklale sm trke jest sm pa kar neprej guonu. Pa k' sm do muojga majsta u laškem pršu je glih tista šiše pogorajla, k' sm jemu kürenke ze prodat. So djale, de je bla šiše sekulirana. Ampek naj samu šiše zgorajla, ampek tude gespadijne, k' pa naj bla provneč sekulirana.

Duobru, de tūd muoje ruoba naj zgorajla. Pa tūd če naj se m' je vseglih tuo rajžo strešnu slabu godilu. An gespuđ k' je nūcou an vjelek fuglouš me je tūd damu poklicou. K' sm uod pogorišče ke pršu sm prov lepu ne rahlu potarkou, jen k' je frajle pršla, uodprt je djala de naj gespuda damá. Pa kam so šle, kej so, sm djau. Se kuoplejo, je djala. Nu sm s mislu, pa buom čez ane pu ure spjet pršu. Pa k' sm čez pu ure pršu, sm spjet uprašou, pa je djala de jeh še

naj nezaj. Bajže, bajže, kruota sm se mislu, koku je ta gespuđ umazan k' se tuolku cajta kuope. Buom pa rajši jütre pršu. I nu pa m rajs drüg dan spjet pršu jen frajle je rjekla, de se gespuđ še kuople. Psjaka sm djau, sej se je včjerej kuopov cev dan jen denes, kaj ina garje, buh se usmile! Kulku cajte pa buo tu še deralu, m djau. Frajle pa je djala, de še tri kajdne. Koga sm djau, še tri kajdne; je buh se smile sej buo gespuđ segniu če buo tuolku cajta u tistu karite. Sej naj u karite, je djala frajle, ampek u Abacije. Jojmenes, štrafenga buožje! Al vidte ldje koku kašne lažejo! Je rjekla de se gespuđ kuople, puotlej je pa ubornila, de je u Abacije. Koku grdu lažejo, samu, de muoje ruobe njebi muogu prodat. Če b' vse lašku kontrafjerou naj tuolku vajdnu koker an Rijbenške kürenk.

Pravijo, da so Slavinski možaki ponujali prestransko mlekaru erarju v nakup za »financarsko vojašnico Za« družna vzajemnost.

Pravijo, da bo »Dom« v Matenjiva si vendarle prej zgrajen, nego bo dopisnik, (kateremu se tako mudi), daroval prvo lirico v ta namen.

Pravijo, da bodo v Zagorju na Pivki napravili štirje magnati žago na veter. Predsednik bo gospod Stane, glavni poročevalec pa Šmonov Joža. Veter imamo že, žago bo pa burja odnesla.

Pravijo, da je trnovski župan zato zaključil tako hitro (15.4.) obč. sejo, ker je smrdelo po gnilem krompirju in po kozah. Aprovizacije niti ne omenjamo.

Pravijo, da ne bodo v Zarečici pri II Bistrici priredili v nedeljo po Sv. Florjanu plesa. Vzrok temu je to, da so ene žene teške sape.

Pravijo, da tudi zato ne bodo priredili v Zarečici na sv. Florjan plesa ker ne pridejo dobropaljska dekleta plesati. Bojijo se, da bi jim tudi tam rastrgali krila kakor v Harijah.

Pravijo, da je imel Čuk medanske gospodične jako rad. Toda od kar ga rso povabile na ples, ki so ga priredile na beli cesti, pod blede luno z muziko kričeeh žab, jih ne more več videti.

Pravijo, da je izpadla veselica na Ajševici v popolnem redu tako, da je bilo občinstvo zadovoljno. Tudi »Gi-gi« je bil zadovoljen, ker je nekaj zaslužil in dobro nabasal. Imeli smo tudi dirko, ki pa ni bila na programu. Prvi je prišel Gušto Kovačev, ker je lomil kar 50 km. na uro.

Pravijo v Mirnu, da »Vržotarje« (Standrežki namreč) imajo dober oskus tudi za kokiš in ne samo za »pičulate« kakor so po okolici poznani. Posebno naborniki niso ravno izbirični v dobavi.

Pravijo, da se je »naša Mica« odkar je odšel ta lep tenente iz Postojne zelo postarala, »naš Janež« pa je vsled hrabrega nastopa pri »fegate« rungi« dobil več častnih diplom v roke.

Pravijo, da je višji mestni redar v Postojni na dan državnega praznika sam arogantno hodil po hišah kjer niso po oknih sveče gerele, svetit z njegovo »latirno«. Vse to pa na račun brezplačnih »frakelnov«, tako da se je končno z barko domov peljal. Na obletnico bo povišan v župana, ker bo imela občina velike prihranke na razsvetljavi.

Pravijo, da je postojnsko »kurje« vaški tajnik izumil novo »knjigo o resnicah«, ter se bo imenovala »Laži« ka; imela bo nekaj več platelcov, kakor sedanje »Cestnikove bukve« in bolj izpopolnjena. Za enkrat je še v cenzuri pri njegovem županu, nakar izide.

Pravijo Postojnčani, da se po narodnih »festah« ni dobro po vlakih voziti, ker se dogodi, da se mora skozi okna mesto skozi vrata izstopiti.

Pravijo v Mirnu, da si »Pepca« ni želela priti v »Čuka«, zato si je rajši zdaljšala krilo.

Pravijo, da sovođenjske biciklistinje tako napredujejo, da kmalu ne bomo več potrebovali v Sovodnjih ne »burel« in ne »krjola«. Ampak se bo ves promet vršil kar na kolesih. — Pazite se Sovodenke! Čuk vse vidi. Čuk vse ve; »čestelo« se na kolesu v Gorico voziti — to pač ne gre.

Pravijo, da so bili doljanski fantje zelo zadovoljni, ker so tri na enega »planile« ob damenbalu na opajski veselici.

Pravijo v Mirnu, da po vsakokratni vaji tamburašice ostane na licu mesta toliko polomljenih drsal, da jih mora pometač s »škovacero« ven metati.

Pravijo in ne lažejo, da je Julka iz med vseh Pečank najlepša punca. Zato pa ima tri fante na pajčevini privezane. Četrtega pa lovi v svileno mrežo, in menda ne brez uspeha.

Pravijo, da so Bukovski fantje slovesno pokopali konec orehovske veselice. Mesto rakve so nesli »bor« in mesto sveč, pa vodne cevi. Čuk je kričal, ko je počasi korakal za njimi. Žaloval ni po pokojni veselici, temveč užalila so ga fantovska vedenja.

Pravijo, da imajo Brkini Nakovske občine eno dobro kravo, katero Divačani dobro pitajo, Brkini jo pa molžejo. Te dni so namolžli 8000 golid. Tozadevno število je prav ponižno predstavil načelnik Divače v pisarni Nakovski — pod štaló.

Pravijo, da Breščanska dekleta hočejo daleč na okolu po plesih, ker v domačem kraju ne znajo fantje modernih plesov, tanga in »mossa«. Kdaj bodo prišle nazaj, pove »Čuk na palci«.

Pravijo, da so se po trikrat napovedanem plesu v Anhovem vračale gospodične domov, tako jezile nad dežjem, da so prepevale »Giovinezza«. Dež pa jim je vzlic temu tako neosmiljeno sekundiral, da jim je zmočil svilene in preluknjane in kaste čevljičke.

## Pasja sreča.

V vlaku prvega razreda je tičala v kotičku zala gospica s svojim malim psičkom.

Nje nasproti je sedel mladenič in jo občudoval, ne vedoč kako bi pričel pogovor z njo.

»Lepo vreme imamo danes... malo mrzlo, toda... Gospica, vam ne škodi dim cigarete?«

Gospodična mu ni odgovorila, zanimala je z glavico. Psiček je skočil v nje no naročje in se je zaril v krilo. Mladenič je pričel komplimentirati psička z otožnim vzdihom.

»Oj srečen in blaženi psiček! Vse bi dal, da bi smel biti na tvojem mestu.«

»Dvoni!« odrne mrzlo gospodična, »nesem ga k živinozdravniku, da mu poreže ušesa in rep.«

\* \* \*

## Nikdar v zadregi.

Mlad kaprol je bil pri izkušnji za nad-desetnika (seržant). Stotnik ga je izpraševal:

»Povejte mi, ako bi bili vi poveljnik straže in da bi v bližini izbruhnil ogenj. Kaj bi vi storili?«

Poslal bi takoj svoje vojake za prvo pomoč.

»Dobro! A vaši vojaki ne zadostujejo.«

»Bi telefoniral gasilcem in...«

»Gasilci so odšli pogasiti ogenj na drugo stran mesta.«

»Poklical bi na pomoč polk.«

»Polk je izven vojašnice na vajah.«

»Bi se obrnil na drugi polk brigade.«

»Tudi tisti je izven vojašnice v službi občnega varstva.«

»Ukazal bi zvoniti zvonovom vsih stolpov.«

»Na nesrečo so vojaki v času vojne

pobrali vse zvonove«. Ubogi kaprol se je pričel praskati za ušesa.

»Čujte gosp. stotnik, se vidi, da je ta ogenj izbruhnil za kazen božjo. Pustimo naj zgori vse, in upajmo, da je lastnik zavarovan proti ognju.«

## Vsi trije - brez pardona.

Šestega januarja t. l. sem prišel po opravlku v Gorico in sem ugledal pred postajo dva gospoda, ki sta rinila v Tramvajski voz, a noben ni hotel vstopiti.

»Prosim izvolite gosp. komendator.«

»Toda... gosp. inženir naprej.«

»Ej, brez poklona gosp. komendator.«

»Nikakor, le poslužite se.«

Sprevodnik, ki je z nasmehom opazoval te uljudnosti, je pozvonil in voz je zdrčal v mesto. Okrenil se je nazaj in ironično pripomnil:

»Čez eno uro smo zopet nazaj, mor-da se bosta ta čas sporazumel



# Vestna poročila, ali, Zločin na Trnovem.



Liste bere staro, mlado,  
novih vsak novic želi,  
če so dolge in krvave  
že pol mesta skup leti.

Časnikar vam je v zadregi,  
kje dobi dovolj snovi,  
gre poslušat stare babe,  
ki brbljajo sred vasi.

Čitajo vam »šund« romane,  
kjer golide so krvi,  
dober tek, ti šmok tržaški,  
že zapisat vse hiti.

To bero vse za resnico,  
v žep se vsiplje jim denar,  
če so ukradli čast, lagali,  
to jim pač je malo mar.

## O ti Čuk presneti.

O ti grdi Čuk presneti,  
da bi več ne prišel v drugo,  
si med naše fante vaške  
reš poslal požrešno kugo.  
Ti jih vedno zagovarjaš  
in nad nami se jeziš,  
jim potuho samo dajaš,  
in ošabnost jim rediš.  
Če pogledaš te fantiče,  
tudi marsikteri greh  
se pri njih zapisan najde,  
le začnimo pri laseh.  
Kdo na dolgo zdaj jih nosi?  
Kot kak petelinji čop,  
ali kot da so krtača —  
a vsak žensko lopne — hop!  
Če bi pamet po laseh se  
merila kot nekedaj,  
ne bi imeli moški daljše  
le za centimeter vsaj.  
Poleg tega govorijo,  
da je jezik naš za dve.  
Ali kdo pa Čuku vendar,  
kar od nas je, klepeta.«  
To zrcalo bodi vaše,  
le pogledajte si obraz,  
če sem ženska nisem baba,  
kar vem jaz, ne ve vsa vas.  
Saj še Čuk mi ne zameri,  
če odkrito povem —  
pa bom drugič več in lepše,  
danes pa počivat grem.

### IMENITNOST.

**John Bull:** Mi amerikanci  
smo imenitni ljudje. — Vsaka  
amerikanska družina ima svo-  
jega kuharja.

**Pepe iz Lokvice:** To ni vse  
nič! Pri nas ima vsak »frajtar«  
svojo kuharico.

### IMA PRAV!

Kmet je prišel prvič v mesto  
in opazil, kako nekdo ugaša  
vsako tretjo svetilko. »Ja kdo  
pa ste Vi,« ga vpraša.

»Prižigalec svetilk sem!«

Kmet: »No, hudimana, zakaj  
jih pa potem ugašate!«

## GOZDNI ČUVAJ, MEŽNAR IN MRTVAŠKA KRSTA.

V mali gorski vasi blizu sv.  
Trojice nad Begunjami je umr-  
la nekem kmetu žena. Ker pa  
ni bilo v domači vasi mizarja,  
je moral naročiti krsto v so-  
sednji vasi, do katere je pa  
mejl  $\frac{1}{2}$  ure širok smrečji  
gozd. Večer pred pogrebom se  
napoti vaški mežnar Luka po  
krsto. Nazaj grede nastane,  
grozna nevihta, tema kakor v  
rogu, dež je bil neprestano. V  
zadregi položi Luka krsto na  
cesto, jo odpre skobaca vanjo  
in zapre za seboj. Gozdni cu-  
vaj hiti proti domu. Ko pa  
dospe do krste, se zabliška —  
in glej groze — pred njim leži  
mrtvaška krsta z belim križem.  
Prestrašen skoči čez in zadene  
s čevljem ob pokrov. Mežnar  
plane s krste! Čuvaj pa ni zgu-  
bil poguma, obrne puško in  
začne obdelovati vbogega mež-  
narja s kopitom. Mežnar joka-  
joč: »za božjo voljo pustite  
me! Nikdar več ne bom šel  
sam v trugo, dokler me ne bo-  
jo drugi vanjo položili.«

## ŽENITVENA PONUDBA.

Pozor, dekleta! Šempolajci  
na razpolago. Nekoliko nas je  
stricov, imamo pa tudi mlade-  
niče, kateri bi se hoteli z nami  
vred seznaniti z gospodičnami  
vsakovrstne starosti. Ker bo  
vsak od nas kmalu pripravljen  
z vsem, kar potrebuje, Vam ni  
potreba nobenih skrbi. Pred-  
nost ima vsaka gospodična br-  
zih nog, izvežbana popravljan-  
ja dežnikov in če je le mogece,  
da se razume pri brušenju.  
Odločeno je takoj po poroki,  
soproga košiček, mož pa vozi-  
ček in hajd na izprehod. Ne  
potrebujemo slik, prednost i-  
ma vsaka, stroškov ni nikakih,  
samo pismo: »Zadovljna sem  
in pripravljena!« in pravi na-

slov. Le resne ponudbe na u-  
pravništvo lista pod šifro

»Brusiti.«

## PARALELNI ODGOVOR.

Šofer je dirjal na vso moč po  
cesti s svojim avtomobil. Sre-  
čal je voz z upreženimi konji, ki  
so se pa vsled motornega ropo-  
ta splašili in se zaletavali sem  
ter tje. Šofer je ustavil in vpra-  
šal kočijaža liščkov: »Čemu se  
pa Vaši konji tako plašijo?«

»Ej gespud, kar tihu nej buo-  
jo. Kaj b' se Vi morde ne spla-  
šile, če bi vidle, de b' hlače po  
capse skakale brez človajka  
nuotre, ranku Vaš us bres  
kujn!«

Pravijo, da v Borštu prire-  
dijo kar tri vasi skupaj veliko  
javno tombolo v korist društva  
za zavarovanje goveje živine in  
sicer prvo nedeljo v maju. Čuk

kliče: Prvo nedeljo v majniku  
vsi v Boršt iskat pri tomboli  
sreče!

Pravijo, da je Tončk Kane-  
tov napravil izkušnjo za »rogo-  
tehtniko« na dobaviljski »fakul-  
teti«. Baje je bil že pozvan k  
Besednjakovi kravi, da ji po-  
pravi roge. Ko bo pa otvoril  
svojo rogovsko ambulanco, bo  
dobil na dobaviljski »borzi« de-  
narno posojilo brez obresti. Re-  
klam pa mu pride napraviti  
»Čuk« osebno.

Pravijo, da Andrej M. s Kne-  
žaka na vse zgodaj jutraj ne-  
utrudljivo in pri odprtem oknu  
telovadi...

Pravijo, da je v Sedlu pri Postojni  
10 »zetare«. Vse so »fajn dičve«, in  
tudi bogate. Najbogatejša poseduje  
bika, — druga citre. Vse bi se rade,  
pa zelo rade omožile. Fantje požurite  
se!

Pravijo, da se je tudi »hotuljer šis-  
her«, zelo pomiril, kar je šel »tigerč«  
k vojakom. Ti pa movč!!

## Pozor

na najstarejšo goriško zalogo pohištva!

Prodajam pohištvo po zelo nizkih cenah, in sicer:

|                    |                   |
|--------------------|-------------------|
| <b>Omare</b>       | od 200 L. navzgor |
| <b>Posteljnake</b> | 90 " "            |
| <b>Vzmeti</b>      | 70 " "            |
| <b>Žimnice</b>     | 60 " "            |
| <b>Spalne sobe</b> | 800 " "           |

Velika izbira kompletnih spalnic najelegantnejših in priprostitih  
z železnimi posteljnaki.

Z obilen obisk se priporoča

**Ant. Breščak,** največja zaloga pohištva na  
Goriškem z lastno delavnico  
v Gorici, Via Carducci 14 (prej Gosposka ulica) in Via C. Favetti 3.





## Čukova Listnica

**Velike žablje.** Ni res, da je to videl »Čuk«; res pa je, da mu je žal, da Vas ni videl. — **Kobarid.** Tiste štiril! Oh, lepo Vas prosim! — **C. D. Trieste.** D'Annunzio non è ancora arrivato a Gorizia, e »Čuk« non è tanto sensibile. — **Nabrežina.** Napravite spisu glavo in nato še noge poiščite. »Čuk« bo potem rep dodal. — **Studenica.** Jezik kakor Ljubljanska vrata! Bežite no! Ali mislite vrata za norce? Drugih vrat »Čuk« ne pozna, dasi je vsakih deset dni tam. — **Zk. Jugoslavija.** Ko bo »Čuk« mlade imel bodo že ob rojstvu to vedeli. — **Trst XX Settembre.** Čuk Vas gleda, tam nasproti na drevesu, in Vam bruno gleda v očesu! — **Manče.** Žalibog, da je to uredniška tajnost pri uredniku kot človeku; »Čuk« pa itak ne govori. Popravek pa bo javen. — **Vrh.** Pisano v vseh »šprahah« črno na belem. Korižura rudeča, stavcem bi se pa megla delala pred očmi. — **Hrašče.** Čuka je sram vaših pravijo, kakor je Vas sram Vašega podpisa. — **Hruševje.** Figo je videl »Čuk«! — **Kneža.** Vse skup je bil »močnik«. Ni, mogoče! — **Tolmin.** V korito, ker je koš že poln. — **Kneža.** Lire, punca, fant, tango, zabavljanje in petje je mešanica z otrobi. Ste preekstremni »humoristi«. — **Loje.** V košek, koš, košaro in potem na smetišče. Škoda! — **Veliko Ubelsko.** Ne pojte tako glasno, da ne vzbudite Prešerna v grobu z večnega spanja. — **Šmihel.** Kaj ni škoda za tako fin papir. Gotovo Vas stane L. 1.50. — **Sinadola.** Ste v hlevu pisali, ker je tako mastno, da je »Čuk« opolznil na Vašem viola-papirju?

**Drežnica.** Tista, ki se vil ne sramuje, se ne šemi s svilo, dekle v svili, prime v roke vile le po sili. — **Renče.** Da možje ne marajo več po eno ženo? Tedaj pa dve ali nobene? Ni jasno. — **Idrija.** Veliko besed v eni sami zadevi, soli pa še za eno prežo ne. Mi ne vemo, koga se tiče cela zadeva, ko bomo poučeni, pa priobčimo. Čuk je sicer na palci, a maček v žaklju noče biti. — **Slap pri Vipavi.** Ni vsaka »rihta« vžitna, ki jo kdo skuha. Isto mislimo tudi o vaših »pravijok«. — **Gročanski pevci.** Če so svetniki oglušeli od petja, že še gre, če bi Čuk oslepel, ko bulji v vašo o pazko in je ne razume, to bi bilo hudo. — **Sveto pri Komnu.** Ne maramo vtikati prste v take stvari. Vemo, da diši dekletam plesišče, da je kaj. — **Prem.** Preveč osebno. Zato je zletelo lepo v koš, kamor spada. — **Fojana.** Eno priobčimo, drugo ima premalo soli. — **Log.** Lepa figura ima tudi lahko kaj pod seboj. Morda pa imate le vi prav. Ker pa natančno tega ne vemo, je šlo lepo v žrelo uredniškega koša, ki ga je moral Urban že dvakrat podplesti. — **Kanal.** Ne razume mo, ker si še nismo dali popraviti možgan po novem ministerskem odloku. — **Kanal.** Brez podpisa v koš. Vi pa primite pokrivačo od največje ga lonca pa »Čuku« »ofreht« nabijajte, ker ne priobči. — **Znojilo.** Prihodnjič pride »Čuk« k Vam na kako »preklo«, da se bo naučil čitati, ker drugač tega ne »pogrunta«. — **Grahovo.** Radi osebnosti iz Grahovega je »Čuk« že izgubil par peres. Ostrižite si lase in pustite brke rasti. — **Drežnica.** Pri takih osebnostih »Čuk« tako resen postane, da ne more odpreti svojega ključa. — **Peter Matajurac.** Naročnica od 1. aprila do 31. decembra znaša L. 11.25. Skušajte dobiti razprodajalca. Pozdrav! — **Zvan.** Pošljite nam Vaš naslov, da Vam dostavimo naročenih 50 iztisov.

**Zgornik.** Za vašo pesmico bo Čuk že rabil malo pile, če se se mu preveč ne skrha. Bo pa prihodnjič. — **Sp. Idrija.** O punčke, punčke, v židani žametni obleki! Skoraj bi vas danes Čuk

izdal, pa je vse v koš zagnal. — **Avče.** Kako naj Čuka zanima vsaka telesna potreba vašega bližnjega. Bi preveč smrdelo, če bi hotel vse shraniti v svoje predale. — **Lepenje.** Malo preosebna pesmica. Pa drugič. Čuk kove pozdrave! — **Ljubljana.** Pesmici se pozna deževno vreme, ki že mesec dni trapi vse kar leze in gre. Hočemo reči: preveč vode, premalo soli. — **Laška pisma naše Maričke.** Teh imam na milijone, samo sram nas je, da bi jih priobčevali. Pa drugič morda. — **Banjšice.** Slabo pisano. Čuku ne gre v glavo, še oko ne more videti. — **Janeževo brdo.** Bi šlo, če bi imelo rep, ali vsaj glava da bi bila, tako so pa sama čreva. — **Barkovlje.** Dovip naj bo splošen, ki zanima vse, ne oseben. To pravi Čuk na palci vsem vam. Kaj briga Janeza izpod Porezna, kaj dela Miha iz Barkovlj, ali Micka izpod Nanosa, če na dovtipu manjka soli. Res je sol državni monopol, a toliko jo je Bog že vsakemu dal, da si z njo mesto polente raje dovtip osoli. — **Pekel.** Res peklenske muke sem trpel, predno sem prišel do konca. — **Šmarje.** Pesmica bi še bila, če bi se lepo glasila, ker se pa grdo glasi, naglo naj mi v koš zleti. — **Hrašče.** O tem ne moremo pisati, ker se nam ne zdi vredno piškavega oreha. Pa brez zamere! — **Landol.** Rsk! — V koš! — **Pika.** — **Temline.** Morda prihodnjič. — **Rute.** Kvante so res za fante, toliko jih dobijo, da dekleta prekosijo. V koš! — **Bovec.** Ne priobčimo. Pa drugič! — **Rekrut.** Pošljite nam kaj drugega. — **Ubelj.** Ne priobčimo!



### KVALIFIKACIJA.

Učitelj: »Povej mi, Hladnik, kakšnega spola je prešič?«

Hladnik: »Moškega spola!«

Učitelj: »Dobro in kako se imenuje prešič v ženskem spolu?«

Hladnik: »Prešičevna!«

Učitelj: »Ti si tepec in kot tak ni ti ne veš, kako se tvoja sestra imenuje.«

Hladnik: »Oja! Zakaj pa ne! Moja sestra bi bila potem tépka!« (neke vrste hruška).

### SAM SE JE UJEL.

Kmet Pokljuka je posodil judu Abrahamu lep prsten lonec. Čez teden dni mu ga Abraham razbitega vrne. Pokljuka zahteva odškodnino, Abraham noče plačati. Hop na sodišče. Ko sta prišla pred sodnika, se je Abraham začel zagovarjati. Rekel je: »1. Pokljuka meni lonca sploh posodil ni. 2. Ko mi je on lonec posodil, je bil že ubit. 3. Ko sem mu jaz lonec vrnil, je bil popolnoma cel«. Na vse tri točke lahko prisežem.

### BREZ ZADREGE.

Tržaški brezposelni fakini se je sprehajal po ulici z neprižgano cigareto v ustih, ker ni imel vžigalic, da bi jo prižgal. Nasproti mu pridrvi »luksus auto« znanega verižnika z gorečo toskano. Fakin mu zakriči: »Hela-halt — ferma!«

Verižnik: »Kaj je vendar zlo-dja?«

Fakin: »Prižgite mi prosim, mojo cigareto!«

Pravijo, da gospod T. iz Kobarida, ne more skočiti v zakonski stan. Trnovske čede mu svetujejo, naj preme-ni — glavo.

Pravijo, da v Bazovici je gostoval varieté Blondini. Gospica z našega korša je vedno lazila za »varijacijem« a ga ni — ujela.

Pravijo, da je rodiški »šindako« predlagal na zadnjem občinskem sestanku, da se mora ostali denar od vodovoda, takoj uporabiti za elektriko, katera bo služila za razsvetljavo vasi in elektriziranje bolnikov v toplicah.

Pravijo, da bi dobrovska dekleta zelo rade prišle v Čuka. Čuk obljublja, da bo ko se bo seznanil z njimi, napravil svojo dolžnost. Da bo pa prišlo do tega za Čuka častnega znanja, jim svetuje, naj se pokažejo kakšenkoli tudi po dnevi v družbi v ročevrskih oseb in ne samo po noči, kakor se je dosedaj godilo: Saj veste, da Čuk ima doma ženo, ki mu prepo-veduje, da bi po noči okoli lazil.

Pravijo, da slovenski vojaki telegrafisti v Bologni dajejo v znanje našim vojakom prijateljem, vsebino br-zojava, ki je došel pred par dnevi, da vojaška služba za letnik 1901 bo traja-la 1 leto. Za prvo poluletje pa 12 mesecev, ter za drugo poluletje pa 365 dni. Kdor hoče imeti natančnejša pojasnila naj se obrne na gori imeno-vane in naj priloži še znesek Lir 50 za odgovor.

Pravijo, da so zvezale mirense go-spodične svoje bogate lasé z žalnimi trakovi, da s tem očitno pokažejo svoje sožalje za našimi fanti... vo-jaki. Radi bi vedeli ako bo ob našem prihodu kaka izpremembra?

Pravijo, da tolminska duhovščina zaman pridiguje ženskam, ker jih še v cerkvi ne more približati oltarju. Če bi pa »Čuk« predaval o fantovski ljubezni, bi ga pa gotovo vse uboga-le in bi preteklo prav po njegov kljun, da bi vse razumele. Dekleta, le po-maknite se v cerkvi do pred oltarja.

Pravijo, da teče v Zalazu taka vo-da, ki bi tudi »Čuku« pamet omračila, če bi jo okusil. Ni torej čuda, da se ravno v oni »grapi« godijo nenavadni dogodki.

Pravijo, da so Čadrska dekleta pre-povedale gospodu pismonoši »Gani« nositi pisma »Čuku«; česar jih pa no-če ubogati, dokler mu tega občinki mo-žje ne zabranijo.

Pravijo, da Livški fantje hodijo za-to v cerkev, da s kora mečejo pesek na dekleta, pravijo da kadar jim pri-manjka pesek ostanejo raje na ba-lavnici.

Pravijo, da štomaški župan in neka-teri drugi bi radi priredili ples, pa fantje tega ne dovolijo!

Pravijo, da dram. odsek »Javorni-ka« študira opero »Muu...«, ter na-stopi na dvorni operi v Starivasi. »So-ci« bo počil od zavisti.

### MOBILJE domači in inozenski izdelki.

NAJNOVEJŠI VZORCI.

STALNO DOHAJANJE.

**O. BERNT,**

Gorica, Piazza della Vittoria (na Travniku) št. 21. Telefon št. 66.

Poročne in jedilne sobe, pohištvo, železni in medeni posteljniki, o-mare in ograje za predsobe; sprejemnice, garniture »Club« in navadne, mobilije za urade v ameriškem slogu in navadne, stolice in naslonjači v veliki izbiri, mizice, popolne pisarne, vozički za otroke, divani, žim-nice, vzmeti (šušte) itd.

Popolna oprema restavracij, uradov in zavodov.

POSEBNI POPUSTI ZA PREPRODAJALCE.

Sprejemajo se vsakovrstna naročila za pohištvo in zagotavlja točno in prvovrstno napravljeno blago.

## Pozor kupovalci čevljev!

V ulici Garibaldi št. 4 (prej Via Teatro)  
v GORICI pri

„CALZATURIFICIO VENEZIA GIULIA“  
se nadaljuje

**izredna prodaja čevljev**  
vseh vrst in oblik, iz usnja in iz laka.

Te dneve se nahajajo v razprodaji  
velikanske množine .. ..

**prazničnih čevljev**  
iz bele jerhovine in belega platna za ženske,  
dečke in deklice za birmo, moške in otroke,  
z resničnim in realnim

40% do 70% popustom na stalnih cenah.

Enako je na prodaj velika množina SANDALOV  
vseh števil. - Z nakupom tovarniških slabih  
čevljev, ki so napravljeni iz raznih ostankov  
ste oškodovani, medtem ko kupite pri nas za  
isti denar obuvalo iz pristnega in dobrega usnja.

Našo zalogo lahko obiščete ne  
da bi bili primorani kaj kupiti.

Prepričajte se o res izredni in ugodni priliki!



Pravijo, kozanjske gospodične, da zato so zmrzavale na plesu v Šmartnem, ker je bila v žepih fantov — velika suša.

Pravijo v Dornbergu, da namerava tamošnje županstvo postaviti ob križadah stole, ki bodo namenjeni ponočnjakom v kijklah in hlačah, da jim ne bo treba cele ure stati.

Pravijo, da imajo v Lokovcu že tri tedne ob nedeljah tihe sv. maše. To pa najbrže radi tega, ker so se cerkveni pevci in pevke medseboj sporekli in so enostavno med seboj napovedali stavko.

Pravijo, da se lokovski cerkveni zvonovi nahajajo že v Trstu. Kdor jih želi slišati, ima lepo priložnost in ne dolgo pot.... Dragi Lokovčeni! Urno na delo in ne čakajte, da vam jih bode vozil »polž«, kakor je vozil vojni odškodnino a potem crknil. Dekleta naj si napravijo nove obleke s »cofljami«, kot jih nekatere že imajo.

Pravijo, da so fantje v Šmartnem zato podrl plesni oder, ker so že slišali travo rasti pod »brjarjki«. Pri košnji te trave upajo fantje imeti več dobička, kot so ga imeli pri vseh plesnih prireditvah. Vkljub temu, da jim je dež zmedel štrene in račune, so ostale njihove denarnice čisto suhe.

Pravijo, da je bil Šmartinski godbeni zbor »Pela-Dreta« po zadnjem plesu tako židane volje, da je Vedrijancu odpovedala harmonika za par dnij.

Pravijo, da v Zarakovcu do sedaj še niso imeli načrta za graditi tovarno za kratka krila. Dopisnik pa naj se vtika v naša vas.

Pravijo, da so pri zadnjem plesu v Šmartnem nekatere »pupe« še pred časom zapustile ples, da jim ne bi preteči dež izpral napudranih lic. Svoje fante so pa med tem zaupale starim babam, katere so ne oziraje se na pošvedrane čevlje veselo »rajsale« po plesnem odru. Ko je Čuk videl take izbrane pare, je dvakrat pošteno kihnil in odfrfotal.

Pravijo, da so v Ilirski Bistrici dekleta, ki so do sedaj študirale zvezdoznanstvo na rokavih, polagoma kar zginile iz trga kot — kafa in študirajo Bog si ga vedi kje in katero zvezdoznanstvo. (Dalje prih.)

**FOTOGRAF JORDAN OBLAK**  
Gorica, ulica XXIV Magio 16  
(prej Tre Ré)

priporoča svoj fotografski, umetniški atelje.

Na željo pride slikat tudi na dom. Povečuje in zmanjšuje vsakovrstne fotografije. Izvršuje fotografije za potne legitimacije v eni uri.

### Pozor!

Od dne 15. aprila naprej popravljam ure

po znižani ceni.

Popravljam žepne ure, budilke in druge po L. 6 komad.

M. ŠULIGOJ, urar

via della Barriera 43, pri državnem kolodvoru v GORICI.

### Podružnica

## LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

v Gorici, Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telef. št. 50.

Brzljavi naslov: LJUBLJANSKA BANKA

Delniška glavnica S H S kron

80 milijonov

Rezerva S H S kron

64 milijonov

Centrala: LJUBLJANA

Podružnice: Brežice, Kranj, Metković, Celje Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajavo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice do 4 1/2% Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakazila in plačila v jugoslavijo in inozemstvo sploh.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje: vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Uradne ure za občinstvo 8 1/2 do 12 in od 3 do 5.

Ob sobotah pop., ob nedeljah in praznikih se ne uraduje.

## Meščani!

## Okoličani!

Naznanja se, da se je otvorila v večjih in prenovljenih prostorih staroznana



## Restavracija pri Črnem Orlu

Gorica, via S. Giovanni 6.

Točijo se pristna briška in vipavska vina ter izvrstni kraški teran.

Postrežba točna. Domača kuhinja.

Sobe za potnike. — Dvorana za zborovanje.

Toplo se priporoča sl. občinstvu

lastnik IVAN FIEGL

Zapomnite si:

## Fotograf JERKIČ

ima svoje odlikovano podjetje v Vrtni ulici (Corso Verdi) št. 36 v vilici na dvorišču. ....

Med. Univ.  
**Dr. RADO SFILIGOJ**  
se je preselil v  
**Via Mameli**  
(Via Scuole) št. 8,  
tik stare gimnazije,  
ter ordinuje za kirurgijo, porodništvo in ženske bolezni od 9 - 11 in 2 - 3.

## MIRODILNICA

v zvezi v lastno

dišavnico  
**E. GRAPULIN**

Nasproti Ljudskemu vrtu.

Na drobno.

Na debelo.

Cene brez vsake konkurence.

**Dimnikarskega pomočnika**  
se sprejme proti dobri plači  
tako. Naslov:  
**LOVRENCZEJN**  
dimnikar.

Šturje pri Ajdovščini št. 66

NAZNANILO.

Sl. občinstvu v mestu in na deželi uljudno naznanjam, da sem prevzel staroznano ČEVLJARSKO DELAVNICO od gosp. Fr. Mučiča, v Gorici, Corso Vitt. Em. III. št. 39, nasproti starega tribunala. Izvršujem po meri priprosto in trpežno in najelegantnejše obuvalo, kakor tudi sprejemam popravila. — Delo lično. Cene zmerne. — Za obilna naročila so priporočam FRANC MARUŠIČ, ČEVLJAR V GORICI, Corso Vitt. Em. III. št. 39.

Širite Čuka na palci.

**GORICA BRUNO SAUNIG GORICA**  
Via Carducci 7 v hiši gor. ljudske posojilnice, Via Carducci 7

usje, nadplati, podplati, čevljarske, sedlarske potrebščine.  
:: Vrvi, biči, bičevniki, masti, ličila, barvila. ::

Sveče, vesek, kadila.

Kupuje čebelni vosek po najvišjih dnevnih cenah.  
Tovarniška zaloga podpetnikov PIRELLI na debelo.

Podružnica v Solkanu.



## Josip Kerševani

mehanik in puškar

v Gorici, Stolni trg 9, desno.

Zaloga raznih šivalnih in kmetijskih strojev, dvokoles, pušk in samokresov, ter vseh posameznih delov, spadajočih v mehanično in puškarsko stroko. Strokovni, brezplačen pouk v umetnem vezanju in krpanju.

Lastna delavnica in popravilnica, Stolni trg 5.

Poniklanje in lakiranje v vsaki barvi.  
Priporočam vsakemu Original Mundlos šivalne stroje, ker so najbolj zanesljivi, za te jamčim 15 let.



## Zaloga piva „ADRIA“

Priznana najboljša pivo v Julijski Benečiji. Zaloga v Gorici, Via Silvio Pellico št. 10.

Za obilna naročila od strani gosp. gostilničarjev se priporoča

**Franc Berzellini**  
zalogatelj.

## Tovarna sodovke

## Brata Cossovel

Gorica, Viale 24 maggio N. 19

najboljši izdelek.